

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Verdeș Ilie xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx, locuitor al xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.08.2017 - 26.12.2017;

Instanță de apel: 11.01.2018 - 28.02.2018;

Instanță de recurs: 11.05.2018 - 05.09.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi sediul central din 26 decembrie 2017, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, Verdeș Ilie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, la 18 iulie 2017 aproximativ la ora 00:30, Verdeș Ilie, aflându-se în xxxxx, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns pe ascuns în domiciliul lui Hadjiu Victor din aceeași localitate, unde pe ascuns a sustras un colier bărbătesc confecționat din aur străin împletit în două cu forma unei funii la prețul de 5 200 lei, un cercel țigănesc confecționat din aur rusesc cu proba 585 în formă de frunzuliță la prețul de 4 160 lei, un inel simplu de căsătorie bărbătesc confecționat din aur rusesc cu proba 585 la prețul de 2 080 lei, un inel de căsătorie pentru femei simplu confecționat din aur rusesc cu proba 585 cu prețul de 2 496 lei, un colier pentru femei în formă de șarpe confecționat din aur străin la prețul de 9 360 lei, un colier simplu pentru femei împreună cu o cruce, care avea la mijloc pietre albe la prețul de 5 200 lei, un inel pentru femei confecționat din aur străin la prețul de 3 120 lei, un inel în forma unui arici confecționat din aur rusesc cu proba 585 la prețul de 5 200 lei, un colier din metal aurit cu piatră străină la prețul de 5 200 lei, o pereche de cercei cu perle albe, la fel, confecționat din aur la prețul de 1 248 lei și o brățară pentru femei confecționată

din aur străin la prețul de 4 160 lei, cauzându-i astfel o daună materială considerabilă în valoare totală de 54 704 lei.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Verdeș Ilie în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, la emiterea sentinței, prima instanță a calificat corect acțiunile inculpatului, dar incorect i-a aplicat acestuia pedeapsa fără a lua în considerație criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, precum și faptul că, Verdeș Ilie anterior a fost condamnat, fiindu-i aplicată pedeapsă privativă de libertate, iar comiterea unei noi infracțiuni intenționate indică asupra faptului că, inculpatul nu s-a corijat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, sancțiunea stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1 350 de unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 4 ani, iar conform art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea dată este una mai puțin gravă.

În speță, prima instanță corect a reținut ca circumstanță atenuantă căința sinceră, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite. La fel, nu au fost reținute nici temeiuri de liberare de răspundere penală a inculpatului în baza art.53 Cod penal.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal este una mai puțin gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal și de noile limite de pedeapsă stabilite de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, de faptul că, inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, dat fiind că, în ședința de judecată a primei instanțe inculpatul și-a exprimat acordul de a efectua munci neremunerate în folosul comunității și întrucât la materialele cauzei nu există probe care ar atesta că, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu ar duce la corectarea inculpatului, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță just și echitabil a conchis că, în privința inculpatului Verdeș Ilie este rațională aplicarea unei pedepse non privative de libertate, această pedeapsă fiind una de natură să restabilească echilibrul social perturbat prin comiterea infracțiunii și să asigure, totodată, realizarea scopului legii penale.

Cu referire la alegațiile apelantului precum că, Verdeș Ilie a fost anterior condamnat de 6 ori, instanța de apel a indicat că, antecedentele penale sunt stinse.

5. Procurorul, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea parțială a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel verificând cauza sub aspectul legalității pedepsei penale, urma să dea răspuns dacă aceasta a fost aplicată de către prima instanță în limitele prevăzute de lege avându-se în vedere nu doar

sanctiunea normei penale speciale, dar și toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea pedepsei, precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal.

Consideră recurentul că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanțele de fond nu au acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, incorect ajungând la concluzia stabilirii unei pedepse non privative de libertate, fiind omis faptul că anterior Verdeș Ilie a comis 6 infracțiuni similare și o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu-și va atinge scopul, respectiv în privința făptașului deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde decât închisoarea.

Aceste circumstanțe relevă faptul că unica și indiscutabila metodă de reeducare și corijare, este condamnarea inculpatului, la pedeapsa reală or, argumentele invocate la adoptarea soluției prin care instanțele invocă că pedeapsa nu trebuie să implice o suferință pe măsură de a-și atinge scopul, este absolut nefondată, devreme ce inculpatul Verdeș Ilie fiind deja în conflict cu legea, nu a îndreptățit încrederea care i-a fost acordată, nu și-a revizuit atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lui față de membrii societății.

Acuzarea consideră concluziile instanței de apel, în partea individualizării pedepsei, greșite și neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

6. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază, exprimându-și dezacordul cu pedeapsa stabilită de instanțele de fond.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa stabilită lui Verdeș Ilie, considerând că unica metodă de reeducare a inculpatului este aplicarea în privința acestuia a pedepsei închisorii, din motiv că inculpatul a săvârșit 6 infracțiuni similare.

Respectiv, examinând argumentele recursului prin prisma circumstanțelor cauzei și prevederilor legale pertinente, instanța de recurs le consideră neîntemeiate.

La acest capitol Colegiul relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de

motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui Verdeș Ilie, instanțele de fond au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar drept circumstanțe atenuante au fost reținute recunoașterea vinovăției și căința sinceră pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, că și-a exprimat acordul de a executa muncă neremunerată în folosul comunității, antecedentele penale sunt stinse, corect au conchis că stabilirea față de acesta a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este echitabilă, și că aceasta poate să își atingă scopul de restabilire a echității sociale, corijare și reeducare a inculpatului.

În concluzie, Colegiul conchide că pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță și menținută de instanța de apel este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, fiind în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, considerând că stabilirea unei astfel de pedepse va atinge scopul de corijare și reeducare a inculpatului.

Astfel, instanțele de fond au respectat principiile generale de stabilire a pedepsei, concluziile cărora corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de

procedură penală.

Analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Verdeș Ilie xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 octombrie 2018.

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac